

мені була не чужа. Так що бачу себе між оборонною лінією команди і лінією атаки.

— *Перші враження про вінницьку команду?*

— Процес влиття у новий колектив, здається, пройшов особисто для мене менш болісно, ніж для інших хлопців. Прийшов я не один, а з Василівим, Бобовичем та й тренерів ФК «Вінниця» знаю не з чуток — Л.В. Гайдаржи, В.І. Тарасенка. Взагалі, у колективі панує здорова атмосфера, хороший настрій, хлопці підтримують один одного.

— *До речі, Леонід Гайдаржи як футболіст і тренер суттєво відрізняються?*

— Я стараюсь забути, що колись з Леонідом Васильовичем перебував у рівних умовах. Він — головний тренер і цим все сказано. Можу лише підкреслити, що основними рисами характеру нашого «головного» є почуття відповідальності, обов'язку, вимогливості до себе і до колег по роботі. В цьому аспекті змін нема.

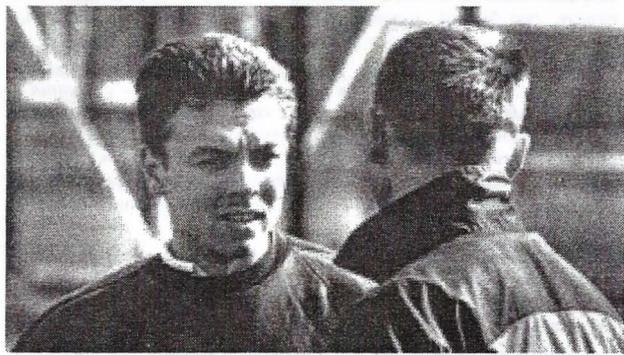
— *Яке підсумкове місце до снаги ФК «Вінниця»?*

— Команда оновила більшу ніж наполовину. І нам, тільки що запрошеним, ще якийсь час «вивчати» один одного. Тоді лише і можна буде відповідально говорити про якість нашої гри, конкретні результати. Поки що можу обіцяти боротьбу за переможні очки у кожному матчі.

— *Кілька слів про свою сім'ю. І чому обрав у житті саме футбол?*

— Футбол любив з дитинства і ще в юнацькому віці прагнув стати не прикордонником або космонавтом, а саме футболістом. Тому вважаю, що в спорт номер один потрапив не випадково.

Дружина Олена за спеціальністю бухгалтер і консерватизм цієї професії не дозволяє їй висловлювати емоції щодо моєї роботи. Але це не головне. Головне, що Оленка хороша господиня і турботлива мама. Галя — стан моєї душі і стараюсь своїм футбольним трудом допомогти їй у цьому нелегкому житті.

ЗНАЙОМТЕСЬ: СЕРГІЙ ДЬОМУШКІН — ПІВЗАХИСНИК ФК «ВІННИЦЯ»

Народився 4.04.1976 року в м. Рівне. У футболі з 7 років. Перший тренер — Сердюк Ю.В. Виступав за команди «Верес» (Рівне), «Морнедо-Кадіно» (Мозільов, Білорусь).

КОМАНДА

ФК «ВІННИЦЯ»

Почесний президент клубу —
Д. Дворкіс

Головний тренер —
Л. Гайдаржи

Начальник команди —
Г. Кушнір

Тренери —
В. Рева, В. Тарасенко,
М. Загоруйко

№ О. Остапенко (1977)

№ О. Гайдаржи (1981)

№ В. Кондратюк (1975)

№ В. Запорожченко (1969)

№ П. Скоропад (1979)

№ Д. Лелюк (1974)

№ В. Боровик (1980)

№ Д. Івашко (1979)

№ В. Вишталюк (1978)

№ О. Лактіонов (1971)

№ Ю. Бондаренко (1972)

№ І. Бобович (1975)

№ В. Авраменко (1974)

№ О. Рябцев (1974)

№ А. Марченко (1968)

№ С. Дьомушкін (1976)

№ Т. Гамарник (1973)

№ О. Трапля (1981)

№ З. Василів (1973)

№ Є. Ястребинський (1969)

№ О. Стахів (1981)

№ О. Бабійчук (1973)

№ С. Підвальный (1978)

№ Ю. Леонідов (1978)

№ О. Веретинський (1978)

№ О. Бесараб (1978)

©Центральний міський стадіон
©Видавництво «Логос»

Наклад 100 прим.

КОМАНДА

«БУКОВИНА»

Президент клубу —
М. Федорук

Віце-президент клубу —
С. Дяконюк

Головний тренер —
М. Лахнюк

Тренери —
В. Олійник, Ю. Лепестов

№ В. Копильчук (1977)

№ Ю. Мелашенко (1970)

№ В. Раковиця (1979)

№ М. Будзан (1977)

№ Р. Гунчак (1979)

№ В. Ісаєв (1979)

№ В. Олійник (1960)

№ В. Павлов (1973)

№ Я. Солкан (1973)

№ О. Швець (1970)

№ Р. Шпирнов (1973)

№ Д. Білоус (1961)

№ Я. Волошин (1970)

№ С. Гамаль (1976)

№ Р. Зароченцев (1979)

№ В. Заєць (1972)

№ В. Мглинець (1963)

№ І. Мигалатюк (1976)

№ Ю. Шелепницький (1965)

№ В. Шеремета (1980)

№ М. Головачук (1968)

№ Ю. Жабинський (1973)

№ Б. Фінкель (1968)

ЦЕНТРАЛЬНИЙ МІСЬКИЙ СТАДІОН

ФУТБОЛ - 98/99

**ПЕРШІСТЬ УКРАЇНИ
ПЕРША ЛІГА**

3 ТРАВНЯ 1999 РОКУ О 17.30

**ФК «ВІННИЦЯ»
(Вінниця)**

**«БУКОВИНА»
(Чернівці)**

Програма №15 (219)

ДВА РОКИ БОРОТЬБИ ЗА ІСНУВАННЯ

Далеко не переконливі результати, показані "Буковиною" на другому відрізу минулої першості, логічно призвели до відставки як клубного керівництва, так і наставників команди. До керма ФК "Буковина" став мер Чернівців Микола Федорук, за рекомендацією якого був призначений на посаду віце-президента голова міськспорткомітету Святослав Дяконюк, а головним тренером — Михайло Лахнюк. Але надто багато було упущено часу і втрачено дорогі очок, що в кінцевому результаті делегувало чернівецький колектив у малопривабливий "турнір чотирьох", в якому довелося відстоювати право називатися клубом першої ліги. Перша ж гра у перехідних змаганнях стала для "Буковини", як виявилось, ключовою, і перемога над херсонським "Кристалом" дозволила математичним шляхом у другому турі розіграти нічию із сусідами з Хмельницького. Тобто, 9 червня всі біди сьомої першості для "Буковини" закінчились.

Однак дуже вузький період між першостями не дозволив сьогоднішнім суперникам ФК "Вінниця" провести якісну підготовку до сезону, доукомплектуватися. А тут ще "підоспіли" і травми провідних гравців команди, яких, на жаль, не було замінити. Звідтіля і непереконливий підсумковий результат після першого кола — 18-е місце і відповідні плани на завершальний відрізок змагань — збереження за Чернівцями позицій у другому за значенням футбольному дивізіоні. Повертаючись до підсумків літньо-осінньої частини 8-ї першості, відзначимо, що Михайло Лахнюк найбільш часто залучав до матчів наступних виконавців: Бойцана — 19/1, Головачука — 19, Лашука — 19/5, Мигалатюка — 19, Шпирнова — 18/2, Мглинця — 18/2, Павлова — 18...

Фінансове становище ФК "Буковина" стабільністю і масштабністю не відзначається, хоча, крім суто командних питань, керівництво клубу вирішило зайнятися і замиською базою, і реконструкцією стадіону, і транспортом. В даному аспекті потрібна була б допомога і обласних владних структур, але особливої зацікавленості з боку облдержадміністрації не спостерігається. В цьому зв'язку "Буковина" в останній момент змогла заплатити у ПФЛ заявочний внесок (не обійшлося і без штрафу) і розраховатися за запрошених футболістів. В команду прийшли Швець, Раковича, Волошин... Аж ніяк не ображаючи цих хлопців, слід сказати, що найціннішим придбанням варто вважати "орендованого" Фінкеля, який півтора року захищав кольори вінницької "Ниви". Саме Борис у "компанії" з Мглинцем, Шелепницьким, Гамалем, Жабинським повинні скласти той "кулак", який здатний вивести колектив з підвалів турнірної таблиці.

Передсезонні збори чернівчани провели у рідних стінах і на болгарському березі Чорного моря, де було досягнуто в цілому позитивних результатів. А от у стартових матчах другого кола буковинці захопились нічийними рахунками, які, як відомо, приносять всього по одному очку.

ШОСТЕ РАХУНКИ

Вінницька і чернівецька команди в національних чемпіонатах і першостях зустрічались нечасто. То подолани пірнуть у першу лігу, то буковинці... У зв'язку з цим суперникам вдалося помірятися силами всього п'ять разів і загальний баланс особистих зустрічей говорить поки що на користь нашої команди. У сезоні 1993/94 років у Чернівцях фіксується "нульовий" варіант, а на полі ЦМС верх беруть господарі — 3:1. У першості 1997/98 років команди розмінують очки, перемітши по разі з мінімальними рахунками — 1:0. Цікаво, що переможні м'ячі забивались за останню десятихвилинку, і якоюсь мірою ставали несподіваними для вболівальників на трибунах — (Бровченко, 87-Головачук, 81).

Матч першого кола восьмої першості пройшов у Чернівцях у обопільній боротьбі, і все ж з перевагою "Ниви". У дощовий жовтневий день підопічні Михайла Лахнюка намагались перебороти більш досвідчений вінницький колектив, і близькими до успіху в команді господарів були Мглинець (безумовно, кращий гравець у складі "Буковини"), Борисевич, Лашук. Але не судилося. У гостей можливостей забити м'яч було більше, але на завершальній стадії атаки трішки не вистачило везіння Марченку, Фінкелю, Боровському, І. Корпонаю. Однак три законних очка подолани все-таки повезли до Вінниці завдяки тандему Корпонайв: Адальберт на 39 хвилині використав на всі 100 відсотків пас від молодшого брата Івана.

Борис Фінкель

На полях першої ліги

3 травня (понеділок)

Шахтар - Чорноморець

Сталь - Металург

Десна - Торпедо

Динамо-2 - Шахтар-2

Полісся - Поділля

ФК Черкаси - ФК Львів

ЦСКА-2 - Волинь

Креміль - Явір-Суми

Поліграфтехніка - Нафтовик

28 травня

— □:□

— □:□

— □:□

— □:□

— □:□

— □:□

— □:□

— □:□

— □:□

ВОЛОДИМИР АВРАМЕНКО: "ВІННИЦЬКИЙ ФУТБОЛ - ВИСОКОГО РІВНЯ"

Володимир Авраменко — підзахисник.

Чародився 20.03.1974 року в м. Чернівці. У футболі з 9 років. Перший тренер — В.Ф. Підгорний.

Виступав за команди: "Десна" (Чернівці), "Дніпро" (Дніпропетровськ).

Жоначий Дружина — Олена, дочка — Галина (5 років).

— Володю, очевидно спільна робота у чернівецькій "Десні" з нинішнім головним тренером ФК "Вінниця" Леонідом Васильовичем Гайдаржи і визначила появу у вінницькій команді?

— Приховувати цей факт немає ніякого сенсу, адже з Леонідом Васильовичем ми протягом року виступали за чернівецький клуб. Не знаю, можливо, моя гра справила враження на майбутнього наставника ФК "Вінниця" і з тієї причини, опинившись у досить складній ситуації щодо формування нового колективу, Васильович запросив мене до Вінниці. Довго не вагався, згоду дав практично одразу, тим більше, що ще троє колишніх деснянців збирались переїжджати на подільську землю.

— Якщо чесно, то це рішення ти прийняв у зв'язку з чернівецьким безгрош'ям, чи тому, що вважаєш — у Вінниці в тебе є більше шансів для зростання спортивної майстерності?

— Основним фактором був, звичайно ж, спортивний. Адже, що не кажіть, а вінницький футбол — це рівень, високі турнірні завдання. Було б нерозумно заперечувати, що і матеріальний бік контракту мене не цікавив. Адже обіцянками сімейний побут не влаштуєш.

— А умови договору між клубом і Авраменком слід вважати прийнятними?

— Особисто мене вони повністю влаштовують. Сподіваюсь, що "проколів" з обох сторін не буде.

— Чи можеш сказати, що підійшов до матчів другого кола у всеозброєнні?

— Ні, стверджувати цього я не можу. І не від великої скромності, а принципово, по суті справи. Маю до себе претензії як в ігрових, так і психологічних аспектах. Отже, працювати є над чим і є велике бажання принести максимальну користь нашому колективу.

— Яка позиція на футбольному полі тобі до вподоби і чому?

— Ще в київському спортінтернаті мене випробовували на місці опорного півзахисника, та й у "Десні", "Дніпрі" ця позиція